

sit femogtyvende til sit halvtredsindstyvende Aar god Tid til at være sparsommelig. Jeg synes, der er en overordentlig bidende Sandhed i de Ord. Jeg forstaar ikke, hvordan man overhovedet har kunnet faa en saadan Sætning frem. At en Landarbejder, som tjener 300—400 Kr. om Aaret, i de Aar fra 25 til 50, da han skal opføde sin Familie — og han har jo i Reglen en stor Børneflokk — har Lejlighed til at være sparsommelig, er vistnok sandt, men det er ikke Tilfældet, at han i de Aar har Lejlighed til at lægge Penge til Side, saa at han kan skaffe sig en Jordlod efter de Bestemmelser, her findes. — Det kunde være vanskeligt nok under de Vilkaar, Folketinget havde sat, men det bliver dobbelt vanskeligt og mere end dobbelt vanskeligt under de Vilkaar, man fra Landstingets Side har sat. Landstinget har ment, at de Vilkaar, Folketinget bød, skabte ikke nogen sorgfri Stilling for Landarbejderen. Nu forstaar jeg ganske vist ikke det. Landstinget siger nemlig sely, at det, man kræver, kan ikke kaldes for meget, det bliver kun 35 Øre om Dagen, men ikke desto mindre mene de, at den Stilling, Folketinget har budt, skaber ikke en sorgfri Stilling for Landarbejderne. Og dog er denne Jordlod den samme som den, Landstinget byder. Forholdene ere jo i det hele taget ens med den ene Undtagelse, at Folketinget byder Landarbejderen, at han maa slippe med en aarlig Afgift af 108 Kr., ja i de første Aar endogsaa kun nogle og halvfemsindstyve Kr., medens Landstinget forlanger et aarligt Bidrag af 128 Kr. Det skulde altsaa ikke være for højt, men Sætningen om, at Folketingets Forslag ikke skulde kunne byde en sorgfri Stilling for Landarbejderne, forstaar jeg da aldeles ikke. At man klager over den Stilling, som man her i Folketinget byder Landarbejderne, naar man selv gør denne betydelig vanskeligere for dem, synes mig at være fuldstændig ubegrundet. Man ser altsaa, at Folketinget i sit Forslag med Hensyn til det Indskud, som Landarbejderen skal give, og med Hensyn til de Vilkaar, hvorunder han skal have Jordlodden, i alt væsentligt staar sammen med Landbokommissionens store Flertal, medens man fra Landstingets Side paa disse

Punkter i det hele stiller sig paa samme Standpunkt som Landbokommissionens Mindretal. Det er de gode Vilkaar og de mindre gode Vilkaar. Paa den ene Side bydes der den delvis lave Rente og den delvise Rentefrihed og paa den anden Side den fulde Rente. Landstinget kræver, at vedkommende skal svare fuld Rente, Staten maa ikke bringe noget Offer. Den højtæredede Minister udtalte ogsaa før, at det var uheldigt at komme ind paa det Princip, at Staten skulde give nogen Gave. Det maa da maaske være mig tilladt ganske kort igen at oplæse et Par Linier af Landbokommissionens Betænkning, hvori Flertallet imødegaar denne Paastand, som ogsaa der er fremsat af Mindretallet. Det siger: Hvad derimod Forslagets Realitet angaar, fandt Flertallet de Vilkaar, der bødes Landarbejderen — nemlig fra Mindretallet — ikke tilstrækkelig gunstige, idet efter Flertallets Mening kun gennem tilstrækkelig direkte Hjælp fra Statens Side, ydet efter bestemte i en Plan fastslaaede og for alle fælles Regler, vil et saadant Lovforslag kunne faa den fornødne praktiske Betydning. De sige altsaa der aldeles bestemt, at hvis man ikke er villig til at give et tilstrækkeligt direkte Tilskud fra Statens Side for at gennemføre dette Formaal, vil det hele være uden al praktisk Betydning. Jeg tror, at Landbokommissionen ogsaa i dette Punkt har set fuldstændig rigtigt, og at Folketinget indtager samme Standpunkt og har stillet sig fuldstændig paa dette Standpunkt i Fjor, er jo alle bekendt.

Naar man fra Landstingets Side fremhæver, at det er uforsvarligt fra Statens Side at yde direkte Gaver, skal jeg dog her gøre opmærksom paa, at der fra Statens Side ydes mange Penge ogsaa som direkte Gaver. Der bevilges ved Finansloven Penge til Foreninger osv., Penge, som komme de enkelte til gode gennem Foreninger, der ydes ogsaa direkte Bidrag til Rejser, til Understøttelser, til Uddannelse osv., og til Landets Lærere ydes der paa Finansloven et aarligt Tilskud af, jeg tror, 700,000 Kr. som Lønningstillæg. Der ydes altsaa paa forskellig Vis Tilskud fra Staten. Hvor der er et Samfundsspørgsmål, som kræver, at